

מיטב התוצרת

בזיקה למקום בו נפגשות תעשייה ימית ויצירה מקומית, עוצבה חנות גלריה בבית האמנים אשדוד, כשהיא חושפת מבנה העושה חסד עם חלקי מכולות, סבכות מתכת ונגיעות פליז מסוגננות / מיכל אסף

/ צילומים: אביעד בר נס

המעצבים הילי לורוב ורועי קדרנל (צילום: אורי חנימוב)

נראה כי המבנה המודרני בו ממוקם בית האמנים החדש בעיר אשדוד, לצד היותו מקור השראה בלתי שגרתית, היוו אתגר מרתק לעוד פרויקט מקורי מבית סטודיו Otherwise. הפעם נקראו מעצבי הסטודיו, הילי לורוב ורועי קדרנל, לתכנן את חנות הגלריה בבית האמנים (בית אריה קלנג) - מבנה מודרניסטי, עטוף בטון וקירות מסך, שהינו מבנה הציבור הירוק הראשון בעיר. המבנה כולל מרכז מבקרים, בית אמנים, בו מוצגות תערוכות מתחלפות, בית קפה חברתי, וכמובן - חנות-גלריה "תוצרת הארץ", בה נמכרים יצירות, מוצרים ופריטים של אמנים, מעצבים

ויוצרים מאשדוד וסביבתה.

שקוף שזה מודרני

חנות הגלריה, הממוקמת בקומת הכניסה של המסכן, מוקפת משלושת צדיה בוויטרינות שקופות המגיעות עד לתקרה. עובדה זו היוותה אתגר עיצובי ראשון, שהוביל את לורוב וקדרנל לתכנן אלמנטים תלויים, שיוכלו לרחף על גבי קירות הזכוכית ולהציג לראווה את התוצרת המקומית לעיני העוברים והשבים. התכנון נשען על פרופילי האלומיניום הקיימים בקירות המבנה החדש, מהם נשלחו מסגרות פח עם מדפים לבנים לרוחב קירות הזכוכית. בדרך זו לקחו המעצבים את הבעיה שהציב המבנה, ומצאו לה פתרון עיצובי. מערכת המדפים התלויה נותנת מענה פונקציונאלי לדרישה לשטח תצוגה רב, וכן ביטוי אסתטי שתואם את הארכיטקטורה של הבניין. כיאה לתפיסה המודרניסטית, האור הטבעי נכנס ושוטף

את פנים החלל בשעות היום, כשבשעות הלילה מקבלת התצוגה אפקט מועצם ומרשים מבחוץ. את חזית הכניסה לגלריה, שהייתה חלון ראווה, השאירו עירומה, כדי שתוביל את המבקרים פנימה.

לפרק חדש ולהרכיב ישן

למרות שהמבנה המודרניסטי החדש ביטא רוח בינלאומית, הרנישו המעצבים שמשהו מהווי העיר אשדוד חסר להם. "אשדוד היא עיר של תעשייה ימית, מטענים וסחר", אומר הילי לורוב, "לכן ביקשנו לעשות 'קונטרה' לבית האמנים החדש בחלל שיועד לייצג אמנות ועיצוב מקומיים, ביניהם בעלי מלאכה שעוסקים בחומרי גלם שונים ולא בהכרח בטכנולוגיות חדשות". כך נבחר עיקרון הלווא-טק (Low tech) כקו שיאפיין יותר מכל את עיצוב הפנים. תחילה הורידו את כל תקרת הגבס של המקום והותירו תקרה פעילה - החושפת

לראווה את כל המערכות שתלויות ממנה. האפקט שהתקבל היה כמו של מפעל או מבנה תעשייתי. הוויטרינות השקופות ממשיכות מעבר לתקרה, ויוצרות ניתוק ויזואלי של המעטפת מפנים המבנה. כחלק מהקונספט של עיר נמל, אספו המעצבים חלקי מכולות ישנות, מהם חתכו אלמנטים עם כיתובים ישנים, ויצרו קיר טלאים יוצא דופן וצבעוני. הטלאים של המכולות, שרותכו לקורות פלדה, מהווים עדות משעשעת וברת-קיימא לקומפלקס שבבנה כולו בבנייה ירוקה.

סוהו שיק בעיר נמל

חנות הגלריה הייחודית מציעה לקהל הרחב פריטים ודברי אמנות ואומנות של מיטב אמני אשדוד ויצרנים הפועלים בעיר. ברוח הבריק הזה שקיבלו לורוב וקדרנל, הם ביקשו ליצור את ההרגשה של רובע סוהו תוסס ואורבני, בו מציגים מיטב האמנים והמעצבים בעיר. לשניים היה חשוב להתרחק מקונספט "חנות

מזכרות", על ידי הדגשת פן גלריסטי, שמתחיל בבחירת התאורה בחלל, על פסי צבירה ופרוז'קטורים שמאירים באופן ממוקד את יצירות האמנות המוצגות במרחב, וממשיך ברצפת העץ שעשויה טיק בורמזי, בהשראת הספינות שעוגנות בנמל לא רחוק משם. צמד המעצבים, אשר נוהגים לעצב גם את פרטי הריהוט והאביזורים בפרויקטים שהם מתכננים, יצרו במיוחד עמדות תצוגה נידות על גלגלים, עשויות פליז צהבה בהק. "חומר גלם שמשדר שיק יוקרתי, ועם זאת, עמיד בפני המליחות הגבוהה שמאפיינת ערי חוף כאשדוד", מסביר קדרנל. מבט מעלה לעבר התקרה מזכיר שוב את הלוקיישן - עיר תעשייה ימית - כשרשתות מתכת תעשייתיות יוצרות מיון בין המדפים הגבוהים, שצפים לאורך קירות הזכוכית ובפועל אינם שמישים מפאת גובהם. התוצאה: חלל אחר, שמחבר בין "חספוס ישראל", מיחזור ותרבות גבוהה בינלאומית.